№ 17.

PIOSNKA LITEWSKA.

Lithauisches Lied.

FR. CHOPIN.

Allegro moderato.

mf

pp

Ped. Ped.

(M. M. ♩ = 72.)

Bardzo raniuch-no wschod zi - ło sło-necz - ko Ma-ma przy szklaném okien-ku sie-
Morgenschön lach-te die strah-len-de Son - ne. Mütter-lein sass an dem Fenster, dem

p legatiss.

Ped.

dzia - - ła „Z kad - że to py - tam po - wra - casz co - recz - ko?
blan - - ken, „Sa - ge mein Kind, wo bist du ge - we - sen,

p sempre legato

poco più animato

Gdzieś twóy wia - ne - czek na gło - wie zma - cza - ła?“ „Kto tak ra-niuch-no ra-
dass auf die Lo - cken Thau-tro-pfen dir san - ken?“ „Was - ser trug ich heim in

pp poco più animato

G.H. 1452c

Stich und Druck von C. G. Röder, Leipzig.

niuch - - no mu - si mu - si wo - de no - sić Nie dziw - że mo - że
Krü - - gen, lass' die Ant-wort dir ge - nü - gen." „Sprich doch die Wahr-heit,

riten. a tempo pp
swoý wia - ne - czek zro - sić." „Ej zmyś - lasz dzie - cię! Ej zmyś - lasz dzie - cię!
du willst mich be - trü - gen, las - se das Lü - gen, las - se das Lü - gen.

riten. a tempo
ff pp

cresc. f
tyś za - pew - ne tyś za - pew - ne w po - le Z two - im chło -
Früh schon gingst du heu - te hin zum Fel - de, dort sich dein

p cresc. f

ff dim.
pa - kiem wza - lo - ty po - - biegła."
Lieb - ster dir ko - send ge - sell-te."

ff dim. pp

f Tempo I. p
„Pra - wda Pra - wda Ma - tu - - siu, pra - wdę wyz - nać wo - lę Mo -
„Du sprichst wahr. Ja, ich will es of - fen Dir be - ken - nen, will

Tempo I.
ff p

cresc.
je - gom w po - lu młodzia - na spo - strze - gła Kil - ka chwil tyl - ko
ger - ne Dir ver - kün - den mein Be - geh - - ren, Ab - schied nahm er, muss

poco cresc.

e ac - ce - le - ran - do ff a tempo
ze-szło na roz-mo-wie Tym cza-sem Tym cza-sem wianek zro - sił się na gło-wie
ach, von mir sich trennen; im Haa-re, was glänzet, es sind sei - ne Abschieds-zäh-ren,

e ac - ce - le - ran - do ff a tempo

zro-sił sie na gło - wie."
sei - ne Abschieds-zäh - ren."

Nº 18.

UJRZALEM RAZ.

Ein Blick.

Moderato. K. KRATZER.

Uj - rza - łem raz wej - rze - nie
's war nur ein Blick in's Au - gen -

skro - mne uj - rza - łem raz u - ste - - czka zróż, Czyś z żie - mi
feu - - er, ein Blick auf Dei - nen Ro - - sen - mund, da war dein

Ossia.

tej czyś A - - nioł stróż? Po - sta - ci twej już nie - za - po - -
himm - lisch Bild zur Stund' auf e - wig mei - nen Her - zen theu - -

mne, Bom uj - rzał raz bom uj - rzał raz i ko - cham już!
er, denn die - ser Blick, denn die - ser Blick macht lie - bes - wund.

Mlod - zie - ży rój o - ko - - lił
Sah man - ches An - ge - sicht er -

cie - bie Za-pło-nał żar na-miet - nych - dusz Zaz-dro-ści
strah - len, in hei - sser Lieb' zu dir ent - brannt, hatt' Ei - fer -

Ossia.

jad po-zna-łem już Jam wpie-kle był gdy o - ni
sucht noch nie ge - kannt, doch da er - litt ich Höl - len -

w Nie - - bie, Bom uj-rzał raz bom uj-rzał raz, J ko-cham
qua - - len. Ach, nur ein Blick, ach, nur ein Blick hat mich ge -

już! Gdzieżzni-kły gdzie złu - dze - nia mo - - -je, J coż mi
bannt! Nun ist mir all' mein Glück ent - - schwun - den, dein Ro - sen -

Ossia.

żnich zo-sta - - ło cóż We-jrze-nie twe u - ste - - - czka
mund dein sanf - - ter Blick; nichts blieb mir, trau - ri - ges Ge -

zróż Niel tvl - ko żal i marz-en ro - - - je, Bom uj-rzał
schick, als wir - re Träu - me je - ner Stun - - den, da einst mit

Ossia.

raz bom uj-rzał raz! J ko-cham już, i ko - cham
Macht die Lieb' er - wacht' durch ei - nen Blick, durch ei - nen

już!
Blick!

Nº 19.

KOZAK.

Der Kosak.

ST. MONIUSZKO.

Andantino.

1. Tam na-gó-rze ja-wor sto-i
2. Przy-szła ma-tka, przy-szła ma-tka
3. Pro-szę ma-tko, pro-szę ma-tko

1. Ein-sam steht ein grü-ner A-horn
2. Schre-ckensbleich hat die-se Bot-schaft
3. „Bit-te, lie-be Mut-ter, lass mich

ja-wor zie-lo-nien-ki. Gi-nie Ko-zak weu-dzéj stro-nie,.
przy-szła ma-tu-leń-ka O-bró-ci-ła bia-łe li-ca
pię-knie po-cho-waj-cie. Niech we wszy-stkie bi-ją dzwo-ny,
auf des Ber-ges Mat-ten, ein Ko-sa-ken-jüng-ling ster-bend
Müt-ter-lein rer-nom-men, ist dann schnell zu dem ge-lieb-ten
fei-er-lich be-gra-ben, Or-gel-klang und Glo-cken-läu-ten

ral-len-

Ko-zak mło-dzin-sień-ki „Gi-nę gi-nę weu-dzéj stro-nie
prze-ciw sy-na-leń-ka „O-toż wi-dzisz mój sy-ne-czku
wor-gan mnie za-graj-cie Nie-chaj tyl-ko nie cho-wa-ją
liegt in sei-nem Schat-ten. „Muss auf frem-der Er-de ster-ben,
Soh-ne hin-ge-kom-men. „Ach, mein theu-res Kind, vor Kum-mer
möcht' ich ger-ne ha-ben; doch kein Po-pe und kein Sän-ger

mf *pp*

tan-do *a tempo più lento*

smierć mi o-czy tu-li pro-szę, cie-bie mo-ja mi-ła
mo-je dro-gie dzie-cię! nie słu-cha łeś oj-ca, mat-ki
po-py a-ni dzia-ki. je-no sa-me U-kra-iń-skie
mei-ne Au-gen bre-chen. könn-te ich doch, ach, nur ein-mal
kann ich kaum mich fas-sen; hör-test nicht auf Va-ter, Mut-ter:
sol-len mich ge-lei-ten, nur Ko-sa-ken der U-krai-ne

p

do-nieś to ma-tu-li pro-szę cie-bie mo-ja mi-ła
ta-kież two-je ży-cie, nie słu-cha łeś oj-ca mat-ki
grze-bią mnie Ko-za-ki je-no sa-me U-kra-iń-skie
noch die Mut-ter spre-chen, könn-te ich doch, ach, nur ein-mal
musst dein Le-ben las-sen. Hör-test nicht auf Va-ter, Mut-ter:
soll'n mein Grab be-rei-ten, nur Ko-sa-ken der U-krai-ne

ppp

lento 1. 2. 3.

do-nieś to ma-tu-li.“
ta-kież two-je ży-cie.“
grze-bią mnie Ko-za-ki.“
noch die Mut-ter spre-chen!“
musst dein Le-ben las-sen.“
soll'n mein Grab be-rei-ten.“

a tempo *a tempo*

dolcissimo *pp*

Nº 20.

HALKA.

RECITATIVO I DUMKA: Szumią jodły.

„Hörst du, was die Tannen flüstern."

ST. MONIUSZKO.

Andantino.

p

ad lib.

Szu - mią jo - dły
Hörst du, was die

ad lib.

na gór szczy - cie, szu - mią so - bie wdal! i mło - de - mu
Tan - nen flü - stern dro - ben in dem Wald? „Gram und Kum - mer,

a tempo

smut - ne zy - cie gdy ma wser - cu żal. Zin - - nych lu - dzi
sie am - dü - stern treu - e Her - zen bald." Kei - - nem kann die

a tempo

do ni - ko - go, je - no do cie - bie nie - bo - go! oj Ha li - nó!
Schuld ich ge - ben für mein Leid, nur dir al - lein, o Ha - li - na.

f

p *più f*

oj je - dy - no! dziew - czy - no mo - ja, dziew - czy - no mo - ja!
ein - zig Le - ben, Herz - ge - lieb - te mein, Herz - ge - lieb - te mein!

p *f*

più lento

Oj Ha - li - no! oj je - dy - no! dziew - czy - no mo - ja!
Hal - ka, du mein ein - zig Le - ben, Herz - ge - lieb - te mein!

p *colla parte*

dolce

Juz wdzie cin-ne la-ta na - sze ja do czar - nych skał po gniaz-decz-ko bieg-łem
Schon in unsern Kin-der-jah - ren brach't vom Fels - ge - stein ich aus Ne-stern, trotz Ge-

nad prze-paś - cie, bym ci pta - sze dał. Zaw - szem to-bie naj-wonniej - szych
fah - - ren, dir manch Vö - ge - lein; von des Len-zes Blu-men pflück - te

cresc.

kwia-tów przy - niósł z gór, a zod - pus - tu naj-pięk - niej - szych da-wał
ich die schön - ste nur, kauf - te dir, was dich ent - zück - te, die Ko -

ko-ra-li - ków sznur, a zod-pus-tu naj - pięknejszych da - wał ko-ra-li - ków
ral - - len - schnur. kauf - te dir, was dich ent - zück-te, die Ko - ral - - len -

più mosso

sznur. Nie mam za-lu do ni-ko - go je - - no do cie -
schnur. Kei - nem kann die Schuld ich ge - ben für mein Leid, nur

più mosso

bie nie - bo - - go! oj Ha - li - - - no!
dir al - lein, o Ha - li - - - na!

oj je-dy - - no! to wi - na two - -
ein - zig Le - - ben, die - - se Schuld ist

dolce

ja. Roś-nie krza - czek, wdrzew-ko ro - - śnie! ty u -
dein! Und ich sah her - an dich blü - hen wie ein

ro - sła śgdy - by czar. Ach! za to - bą bym ra - do - - śnie
Rös - lein duf - tig roth. fühlt' mein Herz für dich er - glü - - hen

più mosso

Tempo I.

wsko-czył wog - nia żar.
treu bis in den Tod.

La-ta jak - - by wich-ry bie-gą jak po-to - ki
A-ber mit der Jah-reWan-dern kam daher mein

accompagniato

mkną! przy - był pa - - nicz
Schmerz, denn zur Kurz - - weil

i dla nie - go po - gar - dzi - - laś mną.
ei-nes An - dern brachst du mir das Herz.

Nie mam za - lu do ni - ko - - go, je - no do cie -
Kei - nem kann die Schuld ich ge - - ben für mein Leid, nur

bie nie bo - go, oj Ha-li - - no! oj je-dy - - - no!
dir al - lein, o Ha-li - - na, ein - - zig Le - - - ben,

dziew - czy - no mo - - - ja!
Heiss - ge - lieb - - te mein!

dziew-czy - no mo - - - ja!
Heiss-ge - lieb - - te mein!

oj Ha - li - no! oj je-dy - no! dziew - czy-no mo-
Mei - - ne Hal - ka, o mein Le - ben, o Ge - lieb - - te

2 5 1 3

Colla parte

ja.
mein.

molto espressivo

più f

Oj
O

Ha - li - no!
Ha - li - na,

oj je - dy - no, dziew - czy - no mo - - -
ein - - - zig Le - ben, Heiss - ge - lieb - - - te

ja! mo - ja Hal - - - - ko ty je - -
mein! Mei - ne Hal - - - - ka o mein

ritard.

dy - no! ty dziew czy - - no mo - - - - -
Le - ben, Hal - - ka, Heiss - - ge - lieb - - - - te

ritard.

dimin. tremolando

ja!
mein!

a tempo

di - - - mi - nu - en - do

Nº 21.

PIEŚŃ WIECZORNA.

Abendlied der Schnitterin.

ST MONIUSZKO.

Andantino.

1. Po no - cnej ro - sie,
2. Już bli - sko, bli - sko,
1. Thau - luft am A - bend,
2. Bald nun zu Hau - se

p

dolce

płyń dźwięczny gło - sie, niech się twe e - cho roz - sze - rzy, gdzie na - sza chat - ka;
cha - tnie o - gnis - ko, zmu - żo - ne ser - ce we - se - li; tam pra - co - wi - ta
kühl-lend und la - bend, tra - ge mein Lied in die Wei - ten, wo Mut - ter schal - tet,
beim A - bendschmau - se stil - len wir un - sér Ver - lan - gen; wie al - le Ta - ge

dolce

gdzie sta - ra mat - ka krzą - ta się ko - ło wie cze - rzy. Ju - tro dzień świe - ta;
mat - ka mię spy - ta: „wie le - ście w po - lu na - że - li?“ Mat - ko! jam mło - da,
im Hütt-lein wal - tet, eif - rig, das Mahl zu be - rei - ten. Sonn - tag ist mor - gen!
tönt Mut-ters Fra - ge. Wie ist die Ar - beit ge - gan - gen?“ Schlecht ging's heut' wie - der,

ni wa nie zże - ta nie chaj przez ju - tro doj - rze - wa, niech wiatr swa-wol - ny,
rak mo - ich szko - da, szko - da na skwarze ob - li - cza! Źle szła ro - bo - ta,
Nur kei - ne Sor - gen, dass we - nig Hal - me erst fie - len: Saat, kannst noch rei - fen,
heiss brannt' her - nie - der Son - ne auf Hand mir und Wan - ge, dann kam auch Re - gen,

p dolcissimo

niech ko - nik pol - ny, nie-chaj skow-ro-nek tu śpie - wa, niech wiatr swa-wol - ny,
prze-szka-dza sło - ta i mo - ja dum-ka dzie - wi - cza, źe szła ro - bo - ta,
Wind darfst noch pfei - fen, Vög-lein darfst sin-gen und spie - len. Saat kannst noch rei - fen,
und al - ler - we - gen trieb uns das Herz zum Ge - san - ge. Dann kam auch Re - gen.

p dolcissimo

niech ko - nik pol - ny, nie-chaj sko-wro-nek tu śpie - wa.
prze-szka-dza sło - ta i mo - ja dum-ka dzie - wi - cza.
Wind darfst noch pfei - fen, Vög-lein darfst sin-gen und spie - len.
und al - ler - we - gen trieb uns das Herz zum Ge - san - ge.

Nº 22.

SIEDZI PTASZEK NA DRZEWIE...

Das Vöglein.

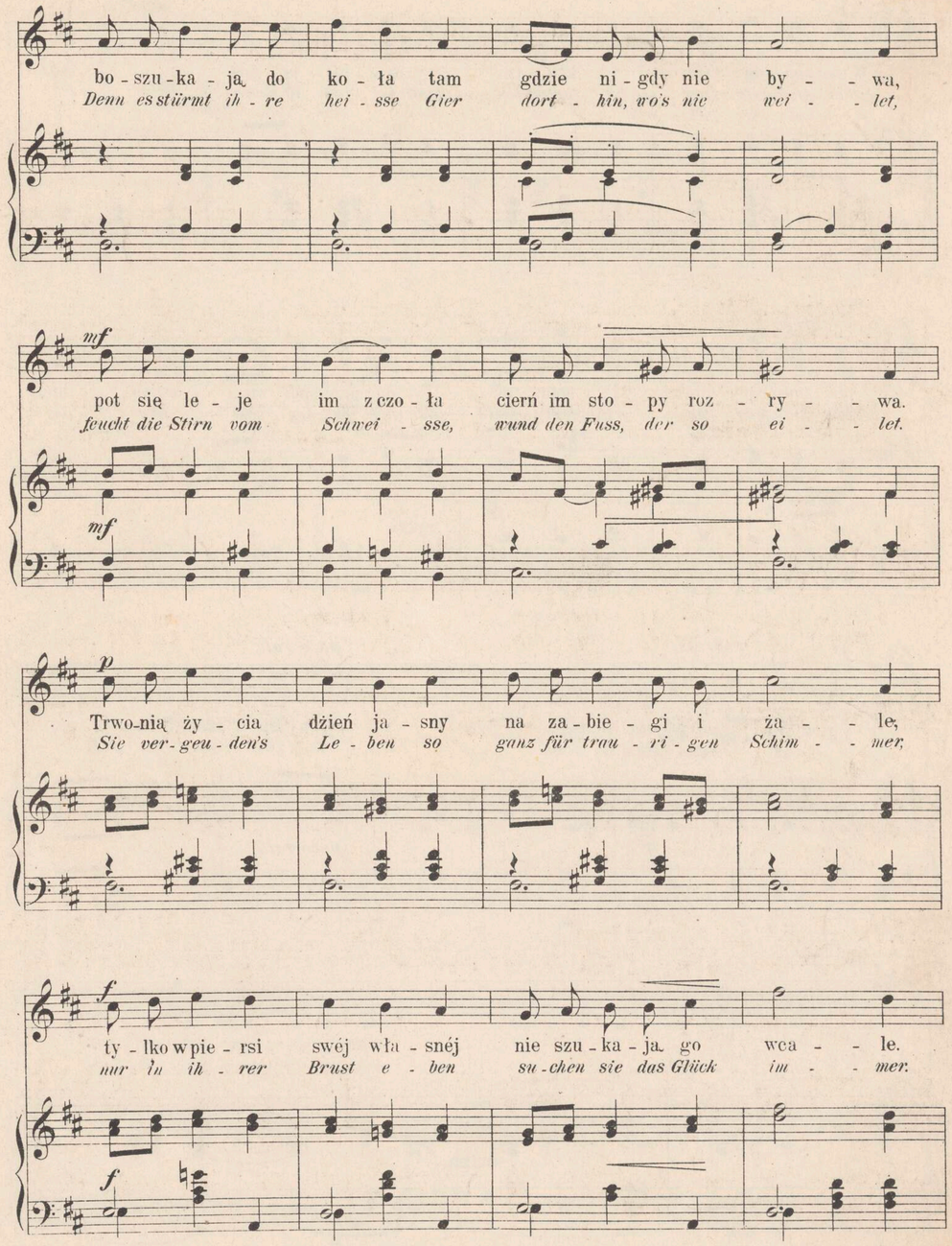
A. ZARZYCKI.

Moderato.

W nie - na - wi - ści i kłó - tni wy-dzie-ra - ją coś so - - bie,
Käm - pfen wild, ver - bit - tert mit Macht um ir - di - sche Ha - - be,

cresc.

aż zmę-cze - ni i smu - tni i - dą prze-spać się w gro - bie,
bis sie müd', ver - wit - tert einst schla - fen ge - hen zum Gra - be,

espress. *poco rall.*

aż zmę - cze - ni i smu - tni i - dą prze - spać się ___
bis sie müd', ver - - wit - tert einst schla - fen ge - hen zum ___

w gro - - bie.
Gra - - be.

a tempo

A więc śie - dząc na drze - - wie pta - szek dzi - wi się
Vög - lein singt's auf dem Bau - - me, will die Men - schen be -

a tempo

cresc.

bar - - dzo, chciał - by prze - strzedz ich wśpie - wie,
keh - - ren, we - cken auf vom Trau - - me;

cresc.

lecz prze - stro - gą po - ga rdzą; chciał - by prze strzedz ich w śpie - wie,
doch sie wol - len's nicht hö - - ren, doch sie woll'n's nicht hö - - ren,

lecz prze - stro - gą po - ga-rdzą.
doch sie wol - len's nicht hö - ren.

Nº 23.

BŁĄKA SIĘ WICHER W POLU...

Wahnsinn.

A. ZARZYCKI.

Alla breve-Allegro.

p

sempre legato ed espress.

Bła - ka się wi-cher w po - - lu, nie wie w któ - rą wiać stro - ne,
Ziel - los, wie durch's Ge - fil - de irrt der Wind, so durch-brau - sen

bła - ka się w dzikiem bo - - lu mo - je se - rce-zmę-
wir - re Gei-stes-ge - bil - de mir die See - le mit

cresc.

czo - ne. Śnieg le - ży w ge - stym bo - rze
Grau - sen. Wo Schnee im Wal - des - grun - de

f

i po - kry - wa krwi sla - dy tam mo - je slu - bne ło - że,
Spu - ren deckt, blu - tig - ro - the, harrt mein, zum ew' - gen Bun - de

poco riten.

pp

tam ko-cha - nek mój bla - dy! Tak dłu - go
bleich der Lieb - ste, der To - te. Ob er noch

pp poco riten.

molto dim.

na mnie cze - ka? tak dłu - go na mnie cze - ka?
lan - ge har - ret, ob er noch lan - ge har - ret,

a tempo

próż-no py - tam o dro - gę dro-gà cie mna, da - le - ka,
bis den Weg ich er - fra - get, der so weit und fin-ster star - ret?

a tempo

do - tąd tra - fić nie mo - - - gę!
Ob er je - mals mir ta - - - get?

Ped.

Ped.

cresc.

f

mf

Noc cza - rna świat o - ta - cza, głu cho, stra - szno i
Rings Nacht, so schwarz und schau-rig, still ist's; nur, wo ich

Ped. Ped.

cie - mno! ktoś pła - cze, ktoś ro - zpa - cza,
ge - he, da schluchzt und klagt es trau - rig

Ped. Ped.

przy mnie czy też na - de - mną. Mó - wio - no,
im - mer mir in der Nü - he. Ein Mägd-lein,

Ped. Ped.

że to bie - dna, o bła - ka - na dzie - wczy - na po po - lu
geist - um - nach - tet, streift durch's Feld hier al - lei - ne, dass ein-sam,

Ped.

sa - ma je - dna za - le swo je - po - czy - na,
un - be - ach - tet, es sein Schicksal be - wei - ne.

molto dim.

poco riten.

pp

Lecz nie wiem kto to ta - ki? lecz nie wiem kto to ta - ki?
Wer ist's, frag' ich zur Stun - de? Wer ist's, frag' ich zur Stun - de?

pp poco riten.

a tempo

bo tak cie-mno jak wgro - bie, bo tak cie-mno jak wgro - bie.
Gra-bes-dun kel-um - fan - gen, Gra-bes-dun-kel-um - fan - gen,

a tempo

bo tak cie - mno jak wgro - - - bie.
Gra - bes - dun - kel - um - fan - - - gen,

più lento

p

Gdy uj - rzę
auf blut' - gem

più lento

ral!.

p

krwa - we zna - ki to przy-po mnę ją so - bie, to przy-po - mnę ją
Wal - des - grun - de werd' ich Ant-wort er - lan - gen, werd' ich Ant-wort er -

pp

più lento

p

so - bie, to przy - po - - mnę ją
lan - gen, werd' ich Ant - - wort er -

più lento

pp

so - bie.
lan - gen.

Nº 24.
ONA.
Sie.

A. ZARZYCKI.

Allegretto.

MUZEUM TEATRALNE
ZBIORY
J. Grubowskiego
Teatr Wielki-Opera Narodowa
MT/XIV/505

Pieśni polskie. — Polnische Lieder.

Deutsche Uebertragung von Fritz Werner.*)

I.

			Seite
1.	CHOPIN.	Życzenie. Mädchen's Wunsch	2.
2.	KRATZER.	Dumka. Kosakenlied	4.
3.	MONIUSZKO.	Dumka. Herzeleid	8.
4.	„	Piosnka Żołnierza. Ständchen	10.
5.	„	Pieśń Zeglarzy. Schifferlied	12.
6.	„	Triolet. Triolet	16.
7.	TROSCHEL.	Pieśń ludowa wenecka. Venetianisches Gondellied	18.
8.	ZARZYCKI.	Różne łzy. Verschiedene Thränen	22.
9.	„	Moja Piosenka. Mein Lied	25.

II.

10.	CHOPIN.	Pierścień. Das Ringlein	2.
11.	KOMOROWSKI.	Kalina. Die Berberis	4.
12.	KRATZER.	Jedno słówko. Nur ein Wörtchen	10.
13.	MONIUSZKO.	Spiewak w obcej stronie. Sängers Klage	14.
14.	„	Dwa Krakowiaki. Zwei Krakowiaks	16.
		a. Sie	16.
		b. Er	18.
15.	ZARZYCKI.	Serenada. Serenade	20.
16.	„	Między nami nic nie było. Nicht's hat's zwischen uns gegeben	24.

III.

17.	CHOPIN.	Piosnka litewska. Lithauisches Lied	3.
18.	KRATZER.	Ujrzalem raz. Ein Blick	6.
19.	MONIUSZKO.	Kozak. Der Kosak	10.
20.	„	Halka. Recitativo i Dumka: Szumia jodly.	12.
		„Hörst du, was die Tannen flüstern"	12.
21.	„	Pieśń wieczorna. Abendlied der Schnitterin	20.
22.	ZARZYCKI.	Siedzi ptaszek na drzewie. Das Vöglein	22.
23.	„	Błąka się wicher w polu. Wahnsinn	26.
24.	„	Ona. Sie	32.

*) Eigenthum der Verlagshandlung.

G. H. 1452 a/c.

№ 17.

PIOSNKA LITEWSKA.

Lithauisches Lied.

FR. CHOPIN.

Allegro moderato.

mf

pp

Ped. Ped.

(M. M. ♩ = 72.)

Bardzo raniuch-no wschod zi - ło sło-necz - ko Ma-ma przy szklaném okien-ku sie-
Morgenschön lach-te die strah-len-de Son - ne. Mütter-lein sass an dem Fenster, dem

p legatiss.

Ped.

dzia - - ła „Z kad - że to py - tam po - w
blan - - ken, „Sa - ge mein Kind, wo b

p sempre legato

Gdzieś twóy wia - ne - czek na gło - wie zma - cza - ła?“
dass auf die Lo - cken Thau-tro-pfen dir san - ken?“